

[Inge Krogh]

Det må også hilse med glæde, at boligydelsen vil komme til at omfatte såvel lejere som dem, der bor i eget hus. Noget af det, der har pint kommende pensionister mest, er bekymringen for at bevare deres eget hus.

Det synes rimeligt, at boligydelsen er udformet sådan, at pensionisten skal betale 15 pct. af husstandsindkomsten i boligudgift. Det betyder, at egenudgiften bliver mindre for en enlig end for et ægtepar. Det er naturligt, at der må være begrænsninger i ydelsen f. eks. ved særlig store lejligheder med særlig store udgifter, samt måske hvis pensionistens indtægt overstiger en vis grænse. Det forudsættes ligeledes, at boligen har en vis standard. F. eks. må boligen ikke være i en kælder. Det må dog så forudsættes, at man kan hjælpe pensionisten til en bedre bolig. Det er vel en af de ting, som vi må se på i udvalget.

Angående boligydelse til dem, der bor i eget hus, er der taget hensyn til udgifter til vedligeholdelse, til ejendomsskatter, og der er taget hensyn til underskud eller overskud på ejendommen. En del af betaling af renter og afdrag kan beregnes som lån, der forrentes og forfalder ved ejerskifte. Det er dog et spørgsmål, om ikke det ville være tilstrækkeligt, hvis man i disse tilfælde med eget hus ganske simpelt ikke regnede med overskud, altså ikke regnede med værdi af egen bolig. Det er jo sådan, at de fleste af dem, der bliver pensionister og bor i eget hus, har boet der i lang tid og har bragt deres afdrag langt ned. Jeg håber, at man kan se på det i udvalget.

At begrebet pensionstillæg forsvinder, betyder, at der sker en forenkling af pensionsystemet, og det ser vi med megen sympati på fra kristeligt folkepartis side. Der har måske tidligere været udmærkede begrundelser for, at der skulle være et pensionstillæg, men det har været meget hårdt for pensionister, der har en lille indtægt, typisk en lille renteindtægt efter opsparing gennem et langt liv eller ved salg af en virksomhed. Det vil betyde en forhøjelse af pensionerne for såvel enlige som gifte, og det må vi hilse med tilfredshed.

Der er dog tale om en nedtrapning af beløbet, hvis der er indtægter fra arbejde. Er indtægten over 24.000 kr. efter fradrag af omkostninger ved at opnå denne indtægt, så aftrappes pensionen med 60 kr. for hver 100 tjente kroner, og pensionen er altså helt af-

trappet, når man kommer op på en indtægt på 65.000 kr. Det synes urimeligt. Det vil være rimeligt, at pensionen udbetales fuldt ud, selv om der er arbejdsindtægter. Så kan man sige, at det vil give større udgifter. Jeg tror næppe, det vil give større udgifter, for i tilfælde af en så alvorlig trussel om aftrapning af pensionen vil adskillige vel undgå at bevare deres arbejde efter 67 års alderen. Vi mener, at en pension ikke skal være en almisse, og man får alt for let indtryk af, at det kan sidestilles med en almisse, når man gør den afhængig af indtægten. Det må være en ydelse, som en borger har ret til, når han har nået den bestemte alder, som er fastsat i loven.

Vi hilser med tilfredshed, at pension plus hustrullæg nærmer sig det dobbelte af pensionen for en enlig. Vi ved selvfølgelig alle, at det ikke er dobbelt så dyrt under i øvrigt samme forhold at leve to som én, men vi synes, der er kompenseret noget ved den form, boligydelsen har fået. Det er vel den udgift, der i højeste grad er ens for ægtefæller og enlige.

Der er foreslået en ophævelse af ventetillægget, hvilket vi ikke har noget imod.

Forslaget, som det foreligger, giver altså betydelige merudgifter. Når man medregner boligydelsen, så er merudgifterne beregnet til 940 mill. kr. Det vil da så være naturligt, som det anføres, at anvende de midler, der er sat hen i den sociale pensionsfond, og som allerede tidligere egentlig skulle have været udbetalt, men som har stået i et par år. Der har rejst sig kritiske røster imod dette, idet man har sagt, at samfundet ikke i øjeblikket har råd til at bruge disse penge. Men vi må regne med, at det er penge, der er betalt af borgerne med det formål, at de skulle indgå til forbedring af pensionerne, og jeg mener, at man må holde det løfte, der er givet til borgerne.

Med hensyn til at der bliver for meget købekraft blandt pensionisterne, så kan man spørge, om det er pensionisterne, der skal sørge for, at vores betalingsbalance bliver bedre. Hvis købekraften bliver for stor, så skal der spares på andre områder. Der vil jeg gerne spørge finansministeren, hvordan han i så fald har tænkt sig det. Finansministeren har tidligere sagt, at der i hvert fald i indværende år ikke vil blive tale om yderligere restriktioner eller afgifter. Det vil være inter-